

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl soudcem JUDr. Jaroslavem Lockenbauerem ve věci

žalobce: **Milan S** [redacted], narozený [redacted]
trvale bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Výborčíkem
sídlem Huťská 1383, 272 01 Kladno

proti
žalovaným: **1. Money service a. s.**, IČO 28970691
sídlem Štěpánská 633/49, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Račokem
sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

2. Express dražby a. s., IČO 24185850
sídlem U Golfu 565, 109 00 Praha 10
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Račokem
sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

3. Martin T [redacted], narozený [redacted]
trvale bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Pavelkou
sídlem Hybernská 40, 110 00 Praha 1

4. Petr Š [redacted], narozený [redacted]
trvale bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Gajdošem
sídlem Vojtěcha Lanny 3269, 272 01 Kladno

o neplatnost dražby

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Krakešová

takto:

- I. Žaloba, v níž se žalobce domáhá určení, že veřejná dražba nedobrovolná č. N109/2012, která se konala dne 3. 10. 2012 ve 4. patře budovy č. p. ■■■ v Kladně, místnost č. ■■■ na adrese Kladno, ■■■, jejímž předmětem byla budova č. e. ■■■, stojící na pozemku parc. č. st. ■■■, pozemek parc. č. st. ■■■, pozemek parc. č. ■■■ a pozemek parc. č. ■■■, vše zapsáno na LV č. ■■■ pro obec a k. ú. ■■■, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, je neplatná, se zamítá.
- II. Žaloba, v níž se žalobce domáhá určení, že veřejná dražba nedobrovolná č. ■■■, která se konala dne 3. 10. 2012 ve 4. patře budovy č. p. ■■■ v Kladně, místnost č. ■■■ na adrese Kladno, ■■■, jejímž předmětem byla bytová jednotka č. ■■■ (v protokole o provedené dražbě je chybně uvedeno č. bytové jednotky ■■■) nacházející se v budově č. p. ■■■, ■■■, ■■■, která stojí na pozemku parc. č. ■■■ spolu se spoluvlastnickým podílem o velikosti 1/18 na společných částech budovy č. p. ■■■, ■■■, ■■■ a na pozemku parc. č. ■■■, z čehož byt je zapsán na LV č. ■■■ pro obec Kladno a katastrální území Kročehlavy, spoluvlastnický podíl na společných částech domu a pozemku, je zapsán na LV č. ■■■ pro obec Kladno a katastrální území Kročehlavy, přičemž oba listy vlastnictví jsou vedeny Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, je neplatná, se zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 1) náhradu nákladů ve výši 8 349 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho právního zástupce.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 2) náhradu nákladů ve výši 8 349 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho právního zástupce.
- V. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 3) náhradu nákladů ve výši 10 691,38 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho právního zástupce.
- VI. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 4) náhradu nákladů ve výši 10 164 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho právního zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 18. 3. 2017 vůči žalovaným č. 1, 2 a 3 domáhal vyslovení neplatnosti veřejné dražby nedobrovolné č. ■■■, která se konala dne 3. 10. 2012 ve 4. patře budovy č. p. ■■■ v Kladně, místnost č. ■■■ na adrese Kladno, ■■■, jejímž předmětem byla budova č. e. ■■■, stojící na pozemku parc. č. st. ■■■, pozemek parc. č. st. ■■■, pozemek parc. č. ■■■ a pozemek parc. č. ■■■, vše zapsáno na LV č. ■■■ pro obec a k. ú. ■■■, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun a dále žádal přiznání náhrady nákladů řízení.
2. Dále se žalobce svou žalobou ze dne 18. 3. 2017 vůči žalovaným č. 1, 2 a 4 domáhal vyslovení neplatnosti veřejné dražby nedobrovolné č. ■■■, která se konala dne 3. 10. 2012 ve 4. patře budovy č. p. ■■■ v Kladně, místnost č. ■■■ na adrese Kladno, ■■■, jejímž předmětem byla bytová jednotka č. ■■■ (v protokole o provedené dražbě je chybně uvedeno č. bytové jednotky ■■■) nacházející se v budově č. p. ■■■, ■■■, ■■■, která stojí na pozemku parc. č. ■■■ spolu se spoluvlastnickým podílem o velikosti 1/18 na společných částech budovy č. p. ■■■, ■■■, ■■■ a na pozemku parc. č. ■■■, z čehož byt je zapsán na LV č. ■■■ pro obec Kladno a katastrální území Kročehlavy, spoluvlastnický podíl na společných částech domu a pozemku, je zapsán na LV č. ■■■ pro obec Kladno a katastrální území Kročehlavy, přičemž

oba listy vlastnictví jsou vedeny Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno a dále žádal přiznání náhrady nákladů řízení.

3. Žalobce obě žaloby odůvodnil tím, že předmětem obou dražeb byly výše specifikované nemovitosti, které byly dříve ve vlastnictví Blanky R[REDACTED]. Navrhovatelem dražeb byl v obou případech žalovaný č. 1, který dne 12. 2. 2012 půjčil Ladislavu G[REDACTED] na základě smlouvy o půjčce č. [REDACTED] částku 250 000 Kč a dne 5. 12. 2011 na základě smlouvy o půjčce č. [REDACTED] částku 525 000 Kč. Paní Blanka R[REDACTED] při sjednání předmětných smluv o půjčkách sjednala zástavní smlouvy k zajištění závazků z těchto smluv, přičemž předmětem zástavního práva byly shora specifikované nemovitosti, které se toho času nacházely v jejím vlastnictví. Smlouvy o zřízení zástavního práva jsou však v obou případech absolutně neplatné, neboť paní Blanka R[REDACTED] tyto smlouvy uzavřela v době, kdy již nebyla způsobilá právně jednat, neboť byla stížena duševní nemocí a nejednal za ní zástupce ve smyslu ust. § 113 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „obč. zák.“). Vzhledem k tomu, že nedošlo k platnému uzavření zástavních smluv, nemohly být zajištěné věci ani předmětem dražeb. Skutečnost, že Blanka R[REDACTED] nebyla v době uzavírání předmětných zástavních smluv způsobilá k právním úkonům, potvrzuje i znalecký posudek MUDr. Miluše Charvátové, který byl vypracován pro potřeby Policie ČR, územní odbor Kladno v rámci trestního řízení vedeného pod ČTS:KRPS-332021/TČ-2012-010381. Paní Blanka R[REDACTED] zemřela dne 5. 4. 2014, přičemž na základě usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 12. 2016 č.j. 32D 270/2014-173 vstoupil do všech práv po zemřelé Blance R[REDACTED] žalobce. Dle ust. § 48 zákona č. 26/2000 Sb. je možno podat žalobu na určení neplatnosti dražby do 3 měsíců ode dne, kdy se dražba konala. Tato zákonná lhůta je lhůtou prekluzivní, která je svou povahou specifikou lhůtou promlčecí, která však u osob nesvéprávných nezačne běžet, dokud jim není ustanoven zástupce. Vzhledem k tomu, že Blance R[REDACTED] nikdy zástupce ustanoven nebyl, počala lhůta k určení neplatnosti obou dražeb běžet až od okamžiku, kdy do jejích práv vstoupil žalobce, lhůty tedy počaly běžet až dne 21. 12. 2016. Vydražiteli jsou žalovaný č. 3 a č. 4 a dražebníkem byl v obou případech žalovaný č. 2. Žalobce také uvedl, že na otázku případné prekluze je možné uplatnit institut dobrých mravů. Nemůže být draženo ani něco, co předmětem dražby být nemůže, když právní předchůdkyně žalobce nebyla v době uzavření zástavních smluv nositelkou práv, která by mohla být prekludována.
4. Žalovaní č. 1 a č. 2 se ve věci společně vyjádřili tak, že s žalobou nesouhlasili. Potvrdili, že výše uvedené smlouvy o půjčkách byly skutečně uzavřeny, stejně tak došlo k zajištění závazků z těchto smluv zástavním právem na nemovitostech Blanky R[REDACTED]. V době uzavření předmětných zástavních smluv nebyla paní Blanka R[REDACTED] omezena ve svéprávnosti, právním úkonům bez potíží porozuměla a byla srozuměna i s možnými následky. Žalovaný č. 1 nerozpoznal u paní Blanky R[REDACTED] žádné známky poruchy či slabosti. Veškeré úkony byly navíc činěny před notářem, který by notářský zápis nesepsal, pokud by jakýkoli z účastníků byl v tísní či dokonce nesvéprávný a nemocný. Žalovaný č. 1 tedy ve věci jednal v dobré víře a poctivě. S případným regresem se musí žalobce obrátit na dlužníka ze smluv o půjčkách pana Ladislava G[REDACTED], který nedodržel svůj závazek dluh splatit a nikoli po žalovaných. Dražba proběhla v obou případech v souladu se zákonem a vlastnická práva přešla na vydražitele, kterým byl udělen řádný příklep. Ostatně průběh dražby ani žalobcem rozporován nebyl. Důvody neplatnosti dražby, které uvádí § 48 zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „ZVD“), ani v jenom z případů, naplněny nebyly. Žalobci dle názoru žalovaných nesvědčí ani aktivní legitimace ve sporu, žalobce jedná účelově. Zákon o veřejných dražbách navíc pro podání žaloby o určení neplatnosti dražby stanoví prekluzivní lhůtu 3 měsíců ode dne jejího konání, což splněno nebylo. Se závěry žalobce o tom, že lhůta nepočala běžet dříve, než žalobce vstoupil do práv zemřelé Blanky R[REDACTED], žalobci nesouhlasí. Oba žalovaní namítají prekluzi práva na podání předmětné žaloby. Žalovaní č. 1 a 2 žádali zamítnutí žaloby a přiznání náhrady nákladů řízení.

5. Žalovaný č. 3 též žalobou uplatněný nárok odmítl. Žalovanému č. 3 není nic známo o okolnostech uzavření zástavních smluv. Otázka zdravotního stavu paní Blanky R. je diskutabilní. Posudek vypracovaný pro účely trestního řízení nemůže sloužit v řízení civilním. Jisté je, že paní Blanka R. nebyla v době uzavírání smluv zbavena či omezena ve svéprávnosti. Také žalovaný č. 3 namítl prekluzi lhůty pro podání žaloby na neplatnost dražby. Od vydražení nemovitosti též uběhla značná doba, přičemž vydražené nemovitosti žalovaný č. 3 na svůj náklad značně zhodnotil. O tom, že paní Blanka R. byla způsobilá jednat, svědčí i to, že osobně dne 20. 9. 2012 podala na Policii ČR trestní oznámení a prostřednictvím svého právního zástupce pak podala i žalobu o určení vlastnického práva (Okresní soud Praha- zápas p. zn. 18C 274/2012). Žalobce zároveň ve své žalobě neuvádí žádný z taxativních důvodů, pro které by bylo možné navrhnout neplatnost dražby. Žalovaný č. 3 nabytí vlastnictví k předmětným nemovitostem originálně na základě příklepu a uhrazení ceny, otázku jeho vlastnictví tak nemůže být zpochybněna namítanou neplatností zástavní smlouvy, pokud dražba proběhla v souladu se zákonem a on sám nemovitosti nabyt v dobré víře. Žádal zamítnutí žaloby a přiznání náhrady nákladů řízení.
6. Žalovaný č. 4 žalobu odmítl. Upozornil, že na něj vlastnictví přešlo okamžikem udělení příklepu. Dále upozornil na skutečnost, že prekluzivní lhůta pro podání žaloby na neplatnost dražby marně uplynula a v této souvislosti poukázal i na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu ČR v těchto věcech. Ustanovení § 113 obč. zák. se uplatnit ve věci nemůže, neboť toto ustanovení zákona se vztahovalo pouze pro promlčení a nikoli na prekluzi, která je samostatným právním institutem, což je opět potvrzeno i ustálená judikaturou Nejvyššího soudu ČR (nemožnost aplikace §113 obč. zák. na běh prekluzivní lhůty). Zákonodárce v obdobných případech dal přednost jistotě v právních vztazích. Prekluze v žádném případě není specifickým druhem promlčení lhůty, ostatně k prekluzi jako k formě zániku práva je soud povinen přihlídnout z úřední povinnosti. Nejvyšší soud ČR již také rozhodoval otázku, zda se ve vztahu k osobám omezeným ve svéprávnosti, kteří nemají ustanoveného hmotněprávního opatrovníka, uplatní stavení prekluzivní lhůty, a to negativně. Nejvyšší soud ČR také dovedl, že neplatný úkon předcházející nedobrovolné dražbě nemůže vést ke zpochybnění dražby. Žaloba nebyla podána v prekluzivní 3 měsíční době a tak nejsou splněny předpoklady po rozhodnutí soudu o neplatnosti dražby. Žalovaný č. 4 nesouhlasí ani s tím, že Blanka R. byla v době uzavření zástavních smluv omezená ve svéprávnosti a že tak nejednala na základě své svobodné vůle. V této souvislosti také žalovaný č. 4 upozornil na určovací žalobu ze dne 26. 11. 2012 sp. zn. 17C 98/2012, z níž je patrné, že Blanka R. si zřejmě byla vědoma toho, co činí, když podepisovala zástavní smlouvy, ačkoli právní důsledky svého činu mohla podcenit a nedomyslet. To však nemůže jít k tíži žalovaného č. 4 jako hodnověrného vydražitele. Pokud jde o otázku dobrých mravů, žalovaný č. 4 upozornil, že institut prekluze je v právním řádu zakotven i z důvodu ochrany dobré víry dalších subjektů, prekluze také z vůle zákonodárce představuje normativ dobrých mravů. Žalovaný č. 4 žádal zamítnutí žaloby a přiznání náhrady nákladů řízení.
7. Soud z důvodu vhodnosti obě řízení spojil ke společnému projednání (§ 112 zákona . 99/1963 Sb., občanský soudní řád, /dále jen „o.s.ř.“/).
8. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k těmto skutkovým zjištěním:
9. Na základě usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 12. 2016 č.j. 32D 270/2014-173 bylo zjištěno, že žalobce v této věci se stal dědicem po Blance R., a to včetně pohledávek vyplývajících z výše uvedených nedobrovolných dražeb, jejichž předmětem byly výše specifikované nemovitosti. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 12. 2016.
10. Z protokolu o dražbě ze dne 3. 8. 2012 č. bylo zjištěno, že téhož dne žalovaný č. 3 vydražil nemovitosti: budovu č. e., stojící na pozemku parc. č. st., pozemek parc. č. st., pozemek parc. č. a pozemek parc. č., vše zapsáno na LV č. pro obec a k. ú., vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště

Beroun. Navrhovatelem dražby byl žalovaný č. 1 a dražebníkem žalovaný č. 2. Paní Blanka R. měla v dražbě postavení zástavce a vlastníka dražených nemovitostí.

11. Z protokolu o dražbě ze dne 3. 10. 2012 č. bylo zjištěno, že téhož dne žalovaný č. 4 vydražil nemovitosti: bytová jednotka č. (v protokole o provedené dražbě je chybně uvedeno č. bytové jednotky nacházející se v budově č. p. , , , která stojí na pozemku parc. č. spolu se spoluvlastnickým podílem o velikosti 1/18 na společných částech budovy č. p. , , a na pozemku parc. č. , z čehož byt je zapsán na LV č. pro obec Kladno a katastrální území Kročehlavy, spoluvlastnický podíl na společných částech domu a pozemku, je zapsán na LV č. pro obec Kladno a katastrální území Kročehlavy, přičemž oba listy vlastnictví jsou vedeny Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno Navrhovatelem dražby byl žalovaný č. 1 a dražebníkem žalovaný č. 2. Paní Blanka R. měla v dražbě postavení zástavce a vlastníka dražených nemovitostí.
12. Vzhledem k tomu, že v tomto rozsahu provedené dokazování bylo pro rozhodnutí ve věci zcela dostatečné, soud neprováděl další účastníky navržené důkazy, neboť žádný z jimi navržených důkazů za dané situace a současného stavu judikatury (jak bude níže vysvětleno) nemohl mít na rozhodnutí ve věci vliv a další dokazování by tak bylo zcela nadbytečné. Soud tak neprovedl důkaz předmětnými smlouvami o půjčkách a o zřízení zástavního práva, znaleckým posudkem MUDr. Charvátové, celým obsahem spisu OS Kladno sp. zn. 32D 270/2014, žalobou na určení vlastnického práva podané u Okresního soudu Praha – západ dne 28. 11. 2012 sp. zn. 17C 98/2012, svědeckou výpovědí Bc. Václava Ž. MBA.
13. Podle ust. § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“) se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Dle odst. 2 téhož ustanovení není-li stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných, jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. A konečně dle odst. 3 téhož ustanovení se tímto zákonem řídí i jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti. Dle ustanovení § 3036 o.z. se podle dosavadních právních předpisů až do svého zakončení posuzují všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.
14. Vzhledem k výše uvedeným přechodným ustanovením občanského zákoníku je zřejmé, že věc je nutné posoudit podle právních předpisů účinných do 31. 12. 2013.
15. Dle ust. § 48 odst. 3 ZVD každý, do jehož práv bylo provedením dražby podstatným způsobem zasaženo a je dlužníkem, zástavcem, zástavním dlužníkem, účastníkem dražby, dražebním věřitelem nebo navrhovatelem, může navrhnout u soudu, aby soud vyslovil neplatnost dražby, pokud dražebník neupustil od dražby, ač tak byl povinen učinit, vydražila-li předmět dražby osoba, která je z účasti na dražbě vyloučena, nebo nejsou-li splněny podmínky uvedené v § 36 odst. 1 a 4, § 39 odst. 1 až 7, 9 a 11, § 40 odst. 1 a 2, § 43 odst. 1 až 3 nebo § 46 odst. 1 nebo byly-li vydraženy z dražeb vyloučené předměty dražby. Důvodem vyslovení neplatnosti nedobrovolné dražby nemůže být skutečnost, že nebyla doručena dražební vyhláška dlužníkovi, zástavci, nebo zástavnímu dlužníkovi, pokud jim dražebník dražební vyhlášku ve stanovené lhůtě zaslal. Není-li právo na určení neplatnosti dražby uplatněno do 3 měsíců ode dne konání dražby, zaniká.
16. Dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) ZVD dražebník upustí od dražby nejpozději do jejího zahájení, je-li smlouva o provedení dražby nebo zástavní smlouva neplatná, dojde-li k odstoupení od smlouvy o

provedení dražby nebo nelze-li podle podmínek sjednaných ve smlouvě o provedení dražby dražbu provést.

17. Ustanovení § 113 obč. zák. v rozhodné době stanovilo, že jde-li o práva osob, které musí mít zákonného zástupce, nebo o práva proti těmto osobám, promlčení nepočne, dokud jim zástupce není ustanoven. Již započaté promlčení probíhá dále, avšak neskončí, dokud neuplyne rok po tom, kdy těmto osobám bude zákonný zástupce ustanoven nebo kdy překážka jinak pomine.
18. Soudní judikatura se také několikrát vyslovila ke sporným otázkám vyvstávajících i v tomto řízení, přičemž níže uvedená judikatura je již judikaturou ustálenou.
19. K otázce věcné legitimace byl přijat závěr reprezentovaný např. rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 1. 2006 sp. zn. 21Cdo 569/2005 (publikováno pod R 54/2006), podle něhož: „*Rízení o určení (vyslovení) neplatnosti veřejné nedobrovolné dražby podle ustanovení § 48 odst. 3, 4 a 5 zákona č. 26/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se musí z hlediska věcné legitimace účastnit (buď jako žalobci, nebo jako žalovaní) navrhovatel dražby vlastník nebo nositel jiného práva k předmětu dražby, dražebník a vydražitel; na straně žalovaného je třeba tyto účastníky považovat za nerozlučné společníky ve smyslu ustanovení § 91 odst. 2 o. s. ř. V řízení o určení (vyslovení) neplatnosti veřejné nedobrovolné dražby podle ustanovení § 48 odst. 3, 4 a 5 zákona č. 26/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, činí paušální sazba odměny za zastupování účastníka advokátem v jednom stupni 4500 Kč (§ 8 písm. a/ vyhlášky č. 484/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů).*“
20. K otázce přechodu vlastnického práva a povaze žaloby na určení neplatnosti veřejné nedobrovolné dražby se Nejvyšší soud ČR vyjádřil např. v usnesení ze dne 31. 8. 2006 sp. zn. 21Cdo 2602/2005 podle něhož: „*Zaplatil-li vydražitel cenu dosaženou vydražením ve stanovené lhůtě, nepřechází na něj vlastnictví nebo jiné právo k předmětu nedobrovolné dražby, jde-li o neplatnou dražbu. Veřejná nedobrovolná dražba je neplatná, jen jestliže její neplatnost vyslovil soud; neplatnost této dražby přitom soud nemůže posuzovat v jiném řízení než v řízení podle ustanovení § 48 zákona o veřejných dražbách, a to ani jako otázku předběžnou. Soud může vyslovit neplatnost veřejné nedobrovolné dražby, jen jestliže byl splněn některý z důvodů neplatnosti dražby, jež jsou taxativně uvedeny v ustanoveních § 48 odst. 3, 4 a 5 zákona o veřejných dražbách, jestliže žalobu o určení neplatnosti dražby podala osoba, která je k návrhu podle těchto ustanovení oprávněna (aktivně věcně legitimována), směřuje-li žaloba proti osobám, jejichž práv a povinností se řízení a rozhodnutí o neplatnost veřejné nedobrovolné týká (pasivně věcně legitimovaným), a byla-li žaloba podána v těchto ustanoveních uvedených prekluzivních lhůtách. Žaloba o určení neplatnosti veřejné nedobrovolné dražby není žalobou o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, ve smyslu ustanovení § 80 písm. c) o.s.ř. Podání této žaloby má oporu v ustanovení § 48 odst. 3, 4 a 5 zákona o veřejných dražbách a žalobu lze projednat, aniž by žalobce musel tvrdit a prokazovat naléhavý právní zájem na požadovaném určení.*“
21. Také k otázce jednání osoby stížené duševní poruchou ještě před jejím omezením svéprávnosti se Nejvyšší soud ČR svým ze dne 6. 5. 2013 sp. zn. 25Cdo 1968/2011 vyjádřil a dospěl k logickému závěru, že „*Rozhodnutí soudu o zřazení způsobilosti k právním úkonům má konstitutivní účinky a o zřazení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům nelze proto rozhodnout se zpětnou účinností. Avšak již před vydáním takového rozhodnutí se postižený po určitou dobu nachází ve stavu, kdy trpí duševní poruchou a nebyl ještě zřazen způsobilosti k právním úkonům. Nemá-li v této době zákonného zástupce, uplatní se ustanovení § 113 obč. zák., které se neomezuje toliko na interval mezi právní mocí rozhodnutí o zřazení způsobilosti k právním úkonům a právní mocí rozhodnutí o ustanovení opatrovníka, nýbrž je jím pokryto i období předchozí, tj. doba, kdy v důsledku duševní poruchy, která není jen dočasná, vyvstala potřeba zákonného zastoupení.*“
22. Nicméně pro posouzení věci je klíčové též posouzení otázky vlivu běhu prekluzivní lhůty u osob, které by měly být zastoupeny opatrovníkem. Nejvyšší soud ČR ve své ustálené judikatuře v tomto směru např. v rozhodnutí ze dne 30. 6. 1998sp. zn. 3Cdon 327/96 dovodil, že „*Okolnost, že nositeli práva, který musí být zastoupen opatrovníkem, nebyl tento opatrovník ustanoven, nemá vliv na běh prekluzivní lhůty podle ObčZ.*“ Stejný závěr lze vysledovat i např. v rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 2. 2016 sp. zn. 21Cdo 5088/2015 podle něhož „*S lhůtou k podání žaloby o neplatnost rozvázání pracovního poměru podle ustanovení § 72 zák. práce je zánik práva při jeho včasné neuplatnění spojen vždy, at*

jsou důvody, pro něž nebylo právo uplatněno, jakékoliv. Institut stavení promlčecí lhůty podle ustanovení § 113 obč. zák. nelze v pracovněprávních vztazích analogicky použít na běh prekluzivních lhůt.“

23. Vzhledem k výše uvedenému znění zákona a ustálené soudní judikatuře soud nemohl přijmout jiný závěr než, že obě žaloby byly podány až po uplynutí stanovené 3 měsíční prekluzivní lhůty ode dne konání dražby (§ 48 ZVD). Okolnost, zda právní předchůdkyně žalobce byla či nebyla v době uzavírání zástavních smluv svéprávná, tak pro věc není rozhodující, když ustálená soudní judikatura dovodila, že v případě prekluzivní lhůty, která počala běžet za účinnosti obč. zák. nemá tato okolnost žádný vliv. V případě konkurence ochrany práv osoby jednající bez svého zástupce a ochrany právní jistoty vydražitelů ve vztazích založených před 1. 1. 2014 je v případech prekluze dáвана přednost ochraně právní jistoty. Proto také bylo zcela nadbytečné provádět dokazování směřující k prokázání svéprávnosti právní předchůdkyně žalobce v době podpisu předmětných zástavních smluv. Uvedená soudní judikatura, se kterou se zdejší soud ztotožňuje, totiž dává přednost ochraně právní jistoty vydražitelů, což je též legitimní zájem zákonodárce, který sám o sobě nemůže být v rozporu s dobrými mravy. Obdobnou konstrukci ochrany právní jistoty zákonodárce uplatnil i např. u případů nabytí věci od nevlastníka na základě později zneplatněných příslušných nabývacích smluv, což je judikaturou i Ústavního soudu ČR již obecně akceptovaný závěr. Pokud jde o aktivní legitimaci žalobci, pak tu má soud prokázanou na základě dědického řízení. K ostatním otázkám se soud pro stručnost již nevyjadřoval, neboť na posouzení věci vzhledem k prekluzi práva na podání předmětných žalob by jejich hodnocení nemělo pražádný vliv.
24. Soud danou věc posuzoval i dle ust. § 3030 o.z. ovšem ani poté prostor pro změnu judikatury nenalezl, když toto ustanovení lze aplikovat pouze tak, aby nebyla založena pravá zpětná účinnost zákona, což by se v tomto případě bezpochyby stalo (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 6. 2015 sp. zn. 21Cdo 3612/2014). Skutečnost, že zákonodárce od 1. 1. 2014 nově vymezil posuzování běhu prekluzivní lhůty i s ohledem na ustanovení upravující promlčení, včetně nemožnosti uplynutí lhůt v případech, kdy osoba neměla zákonného zástupce či opatrovníka (§§ 654 odst. 2 a 645 o.z.) nemá na tento případ žádný vliv, neboť tato nová úprava na případy v nichž příslušná lhůta uplynula před 1. 1. 2014 nedopadá.
25. Vzhledem k výše uvedenému soudu nezbylo než obě žaloby zamítnout.
26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalovaným, kteří byli v řízení zcela úspěšní, náhradu nákladů v plné výši.
27. Náklady 1. žalovaného sestávají z nákladů právního zastoupení advokátem dle § 6 a § 9 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách nákladů za poskytování právních služeb (dále jen „a. t.“) za tři úkony právní služby (1. převzetí a příprava zastoupení, 2. sepis vyjádření a 3. účast při jednání) ve výši 3 x 2 500 Kč, přičemž dle § 12 odst. 4 a. t. při zastupování dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20 %. Odměna tedy činí 3 x 2 000 Kč. Paušální náhrada výdajů činí 3 x 300 Kč dle § 13 a. t. a dále k nákladům patří i daň z přidané hodnoty 21 %, tedy částka 1 449 Kč. Celkové náklady 1. žalovaného tak činí 8 349 Kč.
28. Náklady 2. žalovaného sestávají z nákladů právního zastoupení advokátem dle § 6 a § 9 odst. 3 a. t. za tři úkony právní služby (1. převzetí a příprava zastoupení, 2. sepis vyjádření a 3. účast při jednání) ve výši 3 x 2 500 Kč, přičemž dle § 12 odst. 4 a. t. při zastupování dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20 %. Odměna tedy činí 3 x 2 000 Kč. Paušální náhrada výdajů činí 3 x 300 Kč dle § 13 a. t. a dále k nákladům patří i daň z přidané hodnoty 21 %, tedy částka 1 449 Kč. Celkové náklady 2. žalovaného tak činí 8 349 Kč.
29. Náklady 3. žalovaného sestávají z nákladů právního zastoupení advokátem dle § 6 a § 9 odst. 3 a. t. za tři úkony právní služby (1. převzetí a příprava zastoupení, 2. sepis vyjádření a 3. účast při

jednání) ve výši 3 x 2 500 Kč a z paušální náhrady výdajů ve výši 3 x 300 Kč dle § 13 a. t. Dále má právní zástupce 3. žalovaného nárok na náhradu cestovného za jízdu automobilem ze svého sídla k jednání k soudu, t.j. 70 km, při ceně benzínu 30,50 Kč za litr, průměrné spotřebě 7,3 litrů na 100 km a sazbě základní náhrady 4 Kč za 1 km. Cestovné tedy činí 435,85 Kč. Dále k nákladům patří i daň z přidané hodnoty 21 %, tedy částka 1 855,53 Kč a celkové náklady 3. žalovaného tak činí 10 691,38 Kč.

30. Náklady 4. žalovaného sestávají z nákladů právního zastoupení advokátem dle § 6 a § 9 odst. 3 a. t. za tři úkony právní služby (1. převzetí a příprava zastoupení, 2. sepis vyjádření a 3. účast při jednání) ve výši 3 x 2 500 Kč a z paušální náhrady výdajů ve výši 3 x 300 Kč dle § 13 a. t. Dále k nákladům patří i daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tedy částka 1 764 Kč a celkové náklady 4. žalovaného tak činí 10 164 Kč.
31. O plnění nákladů řízení k rukám právních zástupců žalovaných soud rozhodl podle § 149 odst. 1 o. s. ř. a o lhůtě k plnění pak dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu, a to v 5 vyhotoveních.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může oprávněný podat návrh na nařízení exekuce.

Kladno 24. ledna 2018

JUDr. Jaroslav Lockenbauer v. r.
soudce